

همه جا

این روزها مردم در گوشه و کنار دنیا نودمین سالروز تولد ماندلا را جشن می گیرند. بزرگترین برنامه جشن تولد او در روز بیست و هفتم ژوئن در لندن برگزار شد. ویل اسمیت، بازیگر سرشناس هالیوود، یک جمعیت پنجاه هزار نفری را که برای جشن تولد زندانی سابق، رییس جمهوری سابق و برنده جایزه صلح نوبل در هاید پارک لندن جمع شده بودند هدایت می کرد تا با هم سرود تولد مبارک را بخوانند. ماندلا غرق در احساسات مردم در حالیکه به سختی راه میرفت پشت تریبون آمده و گفت: «فراموش نکنیم که کار ما هنوز تمام نشده و ما راه درازی درپیش داریم. تا وقتی که هنوز فقر و بیماری و سرکوب

نام گیاهی است که گل‌های سفید آن به هنگام هوای بد، گلبرگ‌های خود را در هم کشیده، خود را می بندد و از هوای بد محفوظ می کند.

برگرفته از آخرین دفاع نلسون ماندلا که تحت عنوان: «من برای مرگ آماده هستم» در تارنمای کنگره ملی آفریقا منتشر شده است.

<http://www.anc.org.za/anc-docs/history/rivonia.html>

برگرفته از شهرگان - ونکوور

ادامه می دهند. ماندلا با وجود تحریکات بسیار زیاد هرگز نژادپرستی را با نژاد پرستی پاسخ نداد. پاسخ او به سال‌ها سرکوب، زندان و قتل دوستانش، بخشش و تلاش برای روشن شدن حقیقت بود. چوبه‌های دار به پا نکرد. انتقام جویی نکرد و در کشوری که می شد بر اثر کوچکترین اشتباهی سیلابی از خون جاری شود، آفریقای جدید را بنا کرد. آفریقایی که با تمام مشکلاتش راهی دگرگونه به دیگران نشان می دهد. او نشان داد که نمی تواند به باورهای خویش در مورد آزادی و برابری پشت کند. ماندلا در سال ۱۹۹۳ به نمایندگی از طرف تمام انسان‌هایی که در آفریقای جنوبی برای ایجاد صلح در سرزمین خود درد کشیده و قربانی داده بودند جایزه صلح نوبل را پذیرفت.

در تاریخ ۱۰ ماه می ۱۹۹۴ به عنوان اولین رئیس جمهور منتخب مردم آفریقای جنوبی سوگند یاد کرد و درست پنج سال دیرتر از تمام مشاغل دولتی کناره گرفت. او اکنون در زادگاه خود، در Qunu, Transkei زندگی می کند. بیش از ۱۰۰ جایزه بین‌المللی دریافت کرده است و از پنجاه دانشگاه معتبر جهان دارای مدارج افتخاری است.

زیرنویس‌ها

* این نوشته با استفاده از منابع زیر تهیه شده است

<http://www.nelsonmandela.org/>

<http://www.anc.org.za/people/mandela.html>

http://en.wikipedia.org/wiki/Nelson_Mandela

(۱) در روز ۲۱ مارس ۱۹۶۰، پلیس در شهر شارپ ویل به سوی تظاهر کنندگان ضد آپارتاید آتش گشود، ۶۷ نفر را کشت و ۱۸۰ نفر را زخمی کرد. این

کشتار که محکومیت جهانی را به دنبال داشت باعث شد آفریقای جنوبی که جزئی از سرزمین‌های زیر چتر سلطنتی بریتانیای کبیر محسوب می شد به یک جمهوری تبدیل شود

<http://www.encyclopedia.com/doc/1O48-Sharpeville-massacre.html>

دادگاه رژیم آپارتاید ماندلا را مجرم شناخت و به پنج سال زندان محکوم کرد. زمانی که هنوز در زندان به سر می برد بار دیگر دادگاهی شد و در مورد دیگری، در اتهام «خرابکاری» مجرم شناخته شد. دفاعیه ماندلا در این پرونده که Rivonia Trial نام گرفت، با عباراتی پایان یافت که در تاریخ مبارزه با آپارتاید ماندگار شدند: «من با تسلط سفیدها مبارزه کرده‌ام، من با تسلط سیاه‌ها مبارزه کرده‌ام. من به جامعه ای آزاد و دموکراتیک که همه اعضای آن در هارمونی و امکانات برابر زندگی بکنند، احترام می گذارم. این آرمانی است که برای آن زندگی می کنم و امیدوارم به آن دست پیدا کنم، اما اگر ضرورت داشته باشد حاضرم برای این آرمان جان خود را بدهم» ((۳))

در این دادگاه ماندلا به حبس ابد محکوم شد. او به زندان معروف و دهشتناک Robben Island منتقل شد. در سال ۱۹۸۴ به زندان Pollsmoor منتقل شد. در سال ۱۹۸۸ بار دیگر او را جابجا کرده و به آخرین سکونت‌گاه اجباریش، Victor Verster بردند. نلسون ماندلا در زندان بارها معامله پیشنهادهای زندان بانان را پس زد و حاضر نشد با پذیرش آنچه که بر خلاف آرمان‌های آزادی خواهانه و برابری طلبانه اش بود از بند رهایی یابد. آخرین بار وقتی که دوباره به او پیشنهاد شد تا در باره شرایط آزادیش با زندان بانان مذاکره کند گفت: «زندانی نمی توانم وارد هیچ قراردادی شوم. فقط انسان‌های آزاد می توانند مذاکره کنند»

ماندلا در تاریخ ۱۱ فوریه ۱۹۹۰ آزاد شد و با قدرت تمام تلاش زندگی اش را در خارج از زندان آغاز کرد تا به اهدافی که او و هم قطارانش چهار دهه پیش تر برای خود تعیین کرده بودند، دست یابد. در سال ۱۹۹۱ پس از چندین دهه دوباره نشست سراسری کنگره ملی آفریقا در کشور برگزار شد. در این نشست ماندلا به ریاست ANC انتخاب شد و دوست دیرینه او الیور تامبو مدیرکلی را به عهده گرفت. ماندلا و همراهان او کمی پس از آزادی وی از زندان اعلام کردند که مبارزه مسلحانه را کنار گذاشته و با اتکا به نیروی مردم و با مبارزه مدنی به تلاش برای رسیدن به آرمان‌هایشان